

Vaaz

K. Vitikainen

24. Pazar Pentakost gününden sonra, İstanbul 2008

Vaaz metinimiz Luka 12:4-7, s. 1304

Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Allah'tan korkun. Evet, size söylüyorum, O'ndan korkun. Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir. Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Kimden korkmalıyız?

(Dünyasal korkular)

Korkun ve korkmayın. Okuduğumuz metinde birbirine karşı olan iki emir vardır. Korkun ve korkmayın.

Bir şeylerden korkuyor musun? Nelerden korkuyorsun?

Bu dünyada çok farklı korkularımız ve kaygılarımız olabilir.

Ailemin ekonomik sorunlarını nasıl halletmeliyim?
Halledemezsem, ne olacak? Hasta olursam eşim veya çocuklarım hasta olursa, hayatımız nasıl olacak? Dayanabilir miyiz? Çocuğumun geleceği nasıl olacak? Savaş olursa, deprem olursa vs. vs.

Bazen Hıristiyan olduğumuzdan dolayı biraz farklı kaygılarımız olabilir. Çevremdeki insanlar Hıristiyan olduğumdan dolayı benim hakkımda ne düşünüyorlar? İş yerimde sorunlar olacak mı? Karier fırsatlarım mahvolacak mı?

Veya burada ibadet ettiğimizde, şimdi kapımızda duran güçlü ve korkunç gözükten kahraman bekçimize (Ville beye?) rağmen, bir gün bir saldırı olabilir, mesela bir gün akli dengesi bozuk bir kişi içeriye bir bomba atarsa, ne kadar korkunç bir şey, değil mi? Korkabileceğimiz bir çok şey var. **(Korkularımızı ve kaygılarımızı İsa Mesih biliyor)**

Ve Allah'ın sözü bize bugün ne dedi?

Bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Allah'tan korkun. (Luka 12:4-5)

İsa Mesih burada ne diyor? Bahsettiğim korkularımız Ona hiç önemli değil mi? İsa Mesih insanın hayatındaki kaygıları ve korkuları anlamıyor mu? Korkmak için hakkımız yok mu? Bu dünyadaki korkularımız, kaygılarımız ve dertlerimiz bizim tek başına taşınmamız gereken şeyler mi? Allah kaygılarımızla ve korkularımızla kendini yormak istemiyor mu?

Kutsal Kitap diyor:

Bunun için her yönden (İsa Mesih) kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Çünkü kendisi denenip acı

çektığı için denenenlere yardım edebilir. (İbr 2:17a, 18)

Ve başka yerde:

Çünkü zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildi, tersine, her alanda bizim gibi denenmiş (İbr 4:15a)

İsa Mesih bu dünyadayken ağlamadı mı? Evet, ağladı. Korkmadı mı? Evet, korktu. İsa Mesih son gecesinde, bir kaç saat sonra çarmıhta korkunç bir ölümün onu beklediğini bilerek, Getsemani bahçesinde tek başına dua etti. Kutsal Kitap şöyle diyor,

'Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu. (Luka 22:44)

Bu kadar derin bir acı. Bu kadar korkunç bir gece. İsa Mesih korkunun ve kaygının ne olduğunu mutlaka biliyor ve onun için bizim korkularımızı ve kaygılarımızı da anlıyor.

(Korkularımızı ve kaygılarımızı İsa Mesih'e teslim edelim)

Ama İsa Mesih Getsemani bahçesinde acı çektiği anda nasıl dua etti.

«Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.»

İsa gibi biz de kaygılarımızı ve korkularımızı Göksel Babamıza anlatabiliriz. O mutlaka bizi anlar. Ama İsa Mesih'in duasından sunu da öğrenelim: 'Benim değil, senin istediğin olsun.'

Biz her zaman neye ihtiyacımız olduğunu bilemiyoruz. Ama Göksel Babamız biliyor. O bizi yüzde yüz anlıyor ve ihtiyacımızı biliyor. Onun için korkularımızı ve kaygılarımızı ona teslim edelim. Bugünkü metnimiz nasıl dedi:

Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir. Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.

Hayat bazen o kadar zor ve karışık oluyor ki. Her türlü korkular ve kaygılar var, hastalık, dürüst olmayan insanlar, yalanlar vs. Bazen en çok acı yaratan şey kendim olurum. Benim içimden gelen kötülük, benim sürekli günaha düşen varlığım... Elçi Pavlus gibi sık sık söylemem gerekir: *Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? (Rm 7:24)*

Ama İsa Mesih bana ve sana diyor: *Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.*

Korkma. Bana gel, korkularını, kaygılarını her şeyini, bana teslim et, ben sana rahat veririm.

(İki dünya bakışı – bu hayatta ne önemli?)

Metnimize geri dönelim:

Bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın. Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Allah'tan korkun.
(Luka 12:4-5)

Sanki İsa okuduğum iki cümle ile önümüze iki resim çiziyor. Birinci resimde geçerli olan bu dünya, onun korkuları ve kaygıları.

İkinci resimde ise Allah'ın dünyası. Ve bu dünyada hem görülebilen dünya hem de görünmeyen dünya var. Allah'ın gerçekliği sadece bu dünya ile bitmiyor, sonsuza dek devam ediyor. Cennet var, ve cehennem var.

Ve şimdi bu metin bizi uyandırmak istiyor. Hangısı gerçek dünya? En önemli şeyler hangisinde? Ümidimizi nereye bağlıyoruz? Bu dünyaya mı veya Allah'a mı?

(İsa Mesih cehennem ile korkutmak mı istiyor?)

İsa diyor:

Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Allah'tan korkun

Ve Matta'nın kitabında da aynı şey:

Hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedecek güçte olan Allah'tan korkun. (Matt 10:28)

İsa Mesih cehennemle bizi korkutmak mı istiyor?

Bir arkadaşım bana bir hikaye anlattı. Arkadaşımın dedesi kendi kızına (bu kız arkadaşımın annesiydi, genç bir bayanken) bir şey söylemek istedi. Bu dede çok konuşkan bir dede değildi ve onun için arkadaşımın annesi bu olayı çok iyi hatırlıyor. Dede dedi ki kızım, sen bir gün çocuk sahibi olursan, asla ama asla çocuklarını cehennemden korkutma. Ve dede kendi çocukluğundan anlattı. Onların evinin duvarında cehennemin resmi varmış. Orada alevler, acı çeken insanlar ve onlara işkence yapan şeytan. Korkunç bir görüntü. Çocuklar yaramazlık yaptığında, bu resim gösterilir ve çocukların o kadar kötü oldukları söylenirmiş ki onların yeri cehennemde olacağını ısrar edildi. Çok kötü bir hikaye, değil mi? Ne kadar traumatic yetiştirme tansı.

Hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedecek güçte olan Tanrı'dan korkun (Matt 10:28) diyenen İsa Mesih'in ve hikayemin dedesinin anebabaların arasında bir fark var mı? İsa da cehennemden korkutarak bizi doğru yola çekmek istiyor mu? Böyle mi düşünmemiz gerekiyor?

İsa Mesih gerçek ben'im diyor. Bize yalan söylemiyor. Cehennem var. Onu bilmemizi de istiyor. Eğer biz cehennemin olduğunu bilmezsek, cehennemden kurtulmaya ihtiyacımız olduğunu da göremeyiz. Ama bu korkunç bir haber. İsa Mesih bu haberi duyurmak için mi dünyaya indi? Bu soruya henüz cevap vermeyeceğim?

(Günahın karşılığı)

Bu dünyada sayamayacağımız kadar çok ibadethanelerde her gün birçok kere duyuruluyor ki: Allah merhametlidir. İnsan

iyi olmaya çalışırsa, cevaplar için emek verirse, çok büyük kötülükler yapmazsa, Allah ona merhamet eder. Bu çok yaygın yanlış öğretişe göre, Allah yargı gününde merhameti ile doğruların eksiklerini dolduracak. Allah büyüktür ve bizim günahkar olmamıza rağmen cennetin kapılarını bize açar. Bazı yanlış öğretmenlere göre iyi olmak için çalışmamız yeter. Böyle düşünen çok kişi var. Ama bu öğretisi Allah'tan gelmiyor. Şeytan bizi kandırmak istiyor ve gerçek Allah'tan uzağa çekmek istiyor.

Sana sunu söylüyorum ki, kardeşim, sen böyle düşünüyorsan, çok ama çok tehlikeli yoldasın.

Kutsal Kitap diyor mu; günahın ücreti merhamettir? Hayır. Veya diyor mu; günahın ücreti uzlaşma ve uyuşmadır? Hayır. Kutsal Kitap diyor ki günahın ücreti ölümdür. (Rom 6:23) Günahın karşılığı ölüm ve cehennemdir.

Bizim günahlarımız var mı? Kendinize bakın. Var mı? Yok mu? Büyük günah, küçük günah Allah'ın önünde farketmez? Günah günahdır. Ölüm ölümdür.

Ama biliyor musun, bu konuda en önemli düşünce seninki değil. Sen bu konuda hakim değilsin. Hakim olan Allah'ın kendisidir ve önemli olan Allah'ın senin hakkında ne düşündüğünü bilmendir. Allah'ın benimle ve seninle ilgili ne düşündüğünü nasıl öğrenebiliriz?

(Bizim durumumuz nedir?)

Bunu bilmemizin için çok kolay bir yolu var. Allah'ın sözü. Ve Allah sözüne göre bizden ne istiyor?

En büyük buyruk hangisi diye İsa Mesih'e soruldu. Cevapında İsa Mesih bütün buyrukları iki cümleye sıkıstı:

Tanrının Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin ve komşunu kendin gibi seveceksin.
(Matt 22:38-40)

Allah'ın istediği budur. Günah'ı izlemeyen insan, bunu her zaman ve her an yapar. Sen yapıyor musun?

Tamam tamam, bunu yapamam, diyebilirsiniz. Ama ben insanım, Allah beni tanıyor. Mükemmel değilim. Tabii ki biraz hatalarım var. Ama en iyiyi yapmaya çalışıyorsam, o yetmez mi?

Böyle söyleyen insan ne kadar zavallı? Ne kadar aptal. Kutsal Allah'ı hiç tanmıyor. Allah'tan hiç korkusu yok.

Kutsal Allah'ın standartlarını yüzde yüz yerine getirmemiz lazım. İsa Mesih ne diyor:

Göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.
(Matt 5:48)

Sadece bu yetiyor. Ve böyle olamayız, çünkü biz, herkes doğduğumuzdan beri günahın köleleri olduk. Ve şimdi Allah bizimle ilgili ne düşünüyor? Allah'ın sözü diyor ki;

Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. (Rom 3:23)

Bu ne demek. Hiç ama hiç kimse Allah'ın önünde yeterince iyi değil. Burda bir uzlaşma ve uyuşma yok.

Ama biz, bugün tekrar kiliseye geldik. Dışarda olanlarla ilgili böyle olabilir ama biz biraz farklıyız, değil mi? Hayır.

Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. Ben ve sen. Ve bizim gibi kiliseye giden insanlara, kardeşlere, Pavlus sunu yazıyor:

Size defalarca söylediğim gibi, şimdi de gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yaşıyor. Onların sonu yıkımdır: tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler. (Fil 3:18)

Bu benim resmimdir. Belki senin de resmin olur mu?

Ve Allah'a inanmazsan bile veya Kutal Kitab'ın sözlerine inanmazsan bile, sen de öleceksin. Ölümden hiç kimse kaçamaz.

Kutsal Kitap'ta Allah diyor:

«Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim», «Rab, kendi halkını yargılayacak» Tanrı'nın eline düşmek korkunç bir şeydir. (Ibr 10:30)

Ve gerçekten korkunç bir şey çünkü Allah sözünde gösteriyor ki onun önünde insanın hiç ümidi yok. Herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. Ve **günahın karşılığı ölümdür.**

Yargı günü bizi bekliyor. Ve yargı gününde, kıyamet gününde, herbirimiz Allah'ın önünde ayakta duracağız. Zavallı insan.

Önünde kadir, kutsal, gūnahtan nefret eden Allah. Önünde sadece cehennemin alevleri ve sonsuz dehşet, eziyet ve acı.

(İsa Mesih kurtarmak istiyor)

İsa diyor: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı'dan korkun.

Şimdi sorumuza tekrar dönelim. İsa Mesih bizi korkutmak istedi mi? Hayır. İsa Mesih bizim hayatımızın değerlerini yerli yerine koymak istiyor. Bizi uyandırmak istiyor. Ey insan, ey sevgili çocuğum, görmüyor musun? Bu hayatta en önemli şeyi nedir?

Tanıdığımız Mesih korkutmak isteyen bir Mesih değil. İsa Mesih ne yaptı? Filipeliller mektubunda soyle yazıyor:

Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılabacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmih üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçattı. (Flip 2:6-8)

Eğer yukarı bakarsak, ne görebiliriz. Orada kutsal kadir Allah. Gūnahtan nefret eden Allah. Gūnahkarları cehenneme atan Allah. Bu Allah'a, günahlı, yetersiz insan olarak yaklaşmak istiyorsak, biz sadece yargı, cehennemin alevleri ve sonsuz dehşet, eziyet ve acı ile karşılaşmış olacağız. Allah'tan korkmalıyız.

Ama bu aynı Allah bize yaklaştı. Allah bize sözünü verdi. Ve bu söz ne diyor. Ben, Allah, sizi yarattım. Bütün insanlık günaha düştü ve ondan dolayı günahın kölelerisiniz ama ben asla sizi sevmeyi bırakmadım. O kadar sevdim ki ben kendim İsa Mesih'te dünyaya indim. Siz benimle alay ettiniz, dövdünüz, carmıha gerdiniz ve sonunda öldürdünüz. Ben sizin günahlarınızı ve cehennemi hak eden cezanizi üstüme aldım ve bunu sevinerek yaptım, çünkü sizi o kadar çok seviyorum.

İsa Mesih Tanrı özüne sahip oldu ama kul özünü aldı. İnsan oldu. Bunu bizi cehennemden korkutmak için mi yaptı? Hayır, bizi cehennemden kurtarmak için yaptı. Bizim günahlarımızın cezasını taşıdı. İsa'mız böyledir. Korkutmak istemiyor ama kurtarmak istiyor.

(Allah'ın lütuf tahtası nerede?)

Allah'tan korkmalıyız. Onu dinlemeliyiz. Dinleyin, Allah bize bugün ne diyor. Ondan kork ve dinle:

Allah senin cehenneme gitmeni istemiyor, çünkü seni seviyor. Allah sana bir kurtuluş yolu sağladı. Ve bu yol yukardan, direkt yüksek yerde yaşayan kadir kutsal Allah'a yaklaşarak bulunuyor. Yukardaki Allah'ın yanında bizi sadece cehennemin alevleri bekliyor.

Bu kurtuluş aşağıda bulunur. Allah'ın kurtuluş yolu ilk Noel'in, ilk diriliş bayramının, yemliğinde bulunur. O zaman Allah bakire Meryem'den doğdu ve insan oldu. Yemlikle yatan bebeğe bakmaktan korkuyor musun?

Bu kurtuluş yolu çarmıhta bulunur. Alay edilen, dövülen, eziyet edilen, kanlı, maltratarılan ve sonunda öldürülen adamda, İsa Mesih'te. Ona bakmaktan korkuyor musun?

Bu kurtuluş Allah'ın sözünden ve sudan bulunur. Biz doğumumuzdan beri günahkarız ama vaftizde İsa Mesih'in doğruluğu, onun günahsız yaşamı bize verildi. Çarımıhta sen değildin. Cehennemin acısı senin basından geçmedi ama İsa Mesih'in basında geçti. Günahsız İsa Mesih'in yaşamı vaftizde sana verildi ve o senin günahlarını üstüne aldı. Yargı gününde Kutsal Kadir Allah'ın önünde sen kendi yaşamına göre yargılanmayacaksın ama İsa Mesih'in tertemiz yaşamına göre yargılanacaksın. Neden, çünkü Allah seni seviyor.

Ve bugün Rab'bin sofrasına geldiğinde, Pekka rahip'ten ekmek aldığında ve ekmek parçasını elinde tuttuğunda kendine bir soru sor. Bu ekmek parçasından korkuyor muyum? Bu küçük ekmek parçasından korkuyor muyum?

Kadir, güçlü, yüksek yerde yaşayan, cehenneme atma yetkisi sahibi olan Allah seni sevdiği için bu kadar aşağıya indi. Senin elinde tutacağın ve ağızına koyacağın ekmek parçasına kadar şöyle ki senin korkman gerekmiyor. Senin korkman gerekmiyor.

Kutsal Kitap yazıyor:

Bu nedenle merhamete ermek ve gerektiğinde bize yardım edecek lütfu kavuşmak için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım. (Ibr 4:16)

Allah'ın lütuf tahtası nerede? Yukarı bakma. Orada kadir
günahtan nefret eden Allah ve cehennem alevleri var.
Ondan korkmalıyız.

Kendine bakma çünkü orada günahlı insan, Allah'tan nefret
eden bir kalbi ve günahın ücreti, ölüm.

Ama Allah'ın lütuf tahtası bugün buradadır. Burada Allah'ın
sözüdür. Burada sana yakınına gelen, kendisini senin eline ve
ağızına kadar veren, seni seven ve kurtaran Allah. Bu lütuf
tahtasında seni kabul eden Allah ile karşılaşacaksın. O İsa
Mesih'tir. Ona bak.